

عنوان مقاله:

اقلیم و معماری پایدار در مجموعه چهار باغ اصفهان مدرسه، بازار، کاروانسرا، فضای سبز

محل انتشار:

همایش ملی معماری، شهرسازی و توسعه پایدار با محوریت از معماری بومی تا شهر پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

نیما ولی بیگ - استادیار دانشکده مرمت، دانشگاه هنر اصفهان مرمت، دکتری، دانشگاه هنر اصفهان.

افروز رحیمی آریایی - دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات معماری ایران، دانشگاه هنر اصفهان.

ساناز رهروی پوده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری،

شادابه عزیزپور - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، شوشتر، ایران.

خلاصه مقاله:

توسعه شهرنشینی و افزایش بهره‌وری بی‌رویه از مواهب طبیعی و تخریب محیط زیست، افکار عمومی را متوجه مقوله توسعه پایدار ساخته است. توسعه اصفهان طی یک تکامل تدریجی و همساز با بسترها، باعث شکل‌گیری ویژگی‌های پایداری در ابعاد گوناگون زیست محیطی شده است، اما این شهر مانند سایر شهرهای بزرگ جهان با مشکلات تغییر شرایط اقلیمی روبه‌روست. پژوهش حاضر بر این باور است که مجموعه چهار باغ اصفهان، تعامل درخور توجهی با محیط خود برقرار ساخته است؛ لذا تمهیدات و شگردهای طراحی آن می‌تواند راهنمایی برای طراحی مجموعه‌های جدید شهری باشد. با توجه به نتایج حاصله، این مجموعه همراستا با اصول توسعه پایدار است. لذا تفکر آگاهانه گذشتگان ما در شهرسازی و معماری به عنوان میراثی پایدار می‌تواند راهنمایی برای طراحان جدید باشد. روش این نوشتار از نوع توصیفی تحلیلی است. جهت گردآوری - اطلاعات از روش کتابخانه‌ای میدانی بهره‌برده شده.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، مجموعه چهارباغ اصفهان، اصول اقلیمی، مدرسه چهارباغ، کاروانسرای مادر شاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/239252>

